

Nejsi...

Do mých snů však tiše vcházíš, jako říjen
Denně vcházíš, skryta tou tmou, na můj práh
Blouzním
Stokrát láskou ze hry vyškrtnut a míjen
Stačí náhle, abych jen svou ruku vztáh

Něžná tkáň

Svit dívky, ženy půl, zášť, souhlas, všeho část
Pleť tvá
Je jen síť mých představ
Odkud a kam chceš se vkrást

Nejsi...

A tak nemáš patřit k těm, co zítra zklamou.
Radši zavři knížku lží, z té... Nechci číst!
Však přesto
Když tvá dlaň, jak pířko lehká, sáhne na mou
Už jsi tím, co zdá se jisté, nejsem jist

A tak já

Zaspím rád koncert kosí, já vždy býval vděčný spáč
A vím, co že mi přes noc polštář zrosí
vím, je to jen déšť, ne tvůj pláč.

Nejsi...

Tvou tvář čas vráskou nezplení
Druhé stárnou... Né ty! Nemusíš se bát
Co ti schází, krom života, dám ti svůj rád
Pak se dál můžeš zdát, tím, čím nejsi.